

Biblisk geologi i ett nötskal

Bibeln dokumenterar och refererar till ett antal skeenden i jordens historia som måste ha påverkat jordens geologi i global skala. De är i kronologisk ordning:

1. Guds verk under den första delen av den tredje skapelsedagen (1 Mos 1:9)
2. Den globala översvämningen på Noas tid (1 Mos 6-7)
3. Bergskedjeveckningen refererad i Ps 104:5-9

Dessa tre "event" bildar tillsammans ett bibliskt ramverk för ett alternativ till de naturalistiska förklaringsmodellerna för jordens geologi. Så här skulle grunddragen i en biblisk modell kunna formuleras – naturligtvis i mycket grova drag:

1. På den tredje skapelsedagen skedde en omfattande erosion av urkontinenten (eller -na?) när denna reste sig ur uroceanen. Jordens urberg, som bildats den första skapelsedagen, kom därför att på många platser överlagras av mäktiga lager av sedimentära bergarter. Berglager som idag inte kan förväntas innehålla några fossil, eftersom Gud ännu inte skapat liv på jorden.

2. Syndafloden innebar drastiska konsekvenser för jordens geologi. Enligt Bibeln initierades översvämningen av "det stora djupets källor" som bröt fram (1 Mos 7:16). Det vittnar om en intensiv geologisk aktivitet, högst troligt kopplad till aktiv vulkanism. Nya, mäktiga lager av sediment avlagrades ovanpå de tidigare, den här gången med lämningar och avtryck av de organismer som begravdes i sedimenten. Marina bottenlevande organismer skulle rimligen återfinnas redan i de djupaste fossilförande berglagren och människor och fåglar generellt i de ytligare. Däremellan förväntas generella trender i fossilens fördelning i de olika berglagren beroende på faktorer som organismers olika biotoper och geografiska fördelning på den tidiga jorden, deras levnadssätt, rörlighet och densitet. Många av dessa förhållanden kan vi naturligtvis bara spekulera om, och många lokala förhållanden skulle resultera i avvikelser från de generella mönstren.

Det massiva tillskottet av närsalter till världshaven

(inte minst från det varma, mineralrika vattnet från "det stora djupets källor") måste ha lett till omfattande algbloomningar.² Syndafloden bör rimligen ha medfört även andra kraftiga störningar, både geologiskt, klimatologiskt (t ex istiden) och ekologiskt för vår planet, och vi kan förvänta oss att det ledde till drastiska omvälvningar på alla dessa områden innan förhållandena så småningom stabiliserades, vilket bör avspeglats i jordens geologiska lager.

3. I översvämningens slutskede när vattenmassorna drog sig undan och "berg höjde sig och dalar sänkte sig" dränerades landmassan eller -massorna med en mycket kraftig erosion och kanjonbildning som följde i de fortfarande mjuka sedimentmassorna. Enligt bibliskt baserad geologi bildades alltså de fossilförande bergarter som bygger upp dagens höga bergskedjor i samband med syndafloden. Jordens konturer före översvämningen var säkerligen inte alls så höga som de är idag.

Tycker du att ett sådant här scenario verkar spekulativt? Visst, men som sagt – historisk geologi är spekulativ till sin natur, oavsett om den är biblisk eller sekulär!

NOTER

1. Bibeln antyder att syndaflodens vatten framför allt (eftersom det nämns först) härrörde från underjordiska vattenreservoarer. (1 Mos 7:11)
2. Tydlig evidens för detta är de mäktiga kritavlagringar som sträcker sig från södra England via Danmark, Skåne, vidare över (under) Östersjön och in i de Baltiska länderna.